

2000 fl. dolga najeti ali vknjižiti. Pri nas pa sme posestnik svobodno grunte trgati pa jih tudi zadolžiti brez vsake mere. To dela posestnika lahkomišelnega zapravljivca, kapitalista pa predrznega grabežljivca. Tukaj se mora v državnem zboru za postavno pomoč skrbeti.

Zastonj rosijo nebesa božjega blagoslova, zahman je dobra cena pridelkom, brez uspeha žuli kmetovi, dokler ne ostaja denar v njegovi mošnji, ampak hajdi zgine v mauhah kapitalistov, oderuhov in železnih blagajnicah „špar-kas“ itd.

Swobodno zadolževanje in vknjiževanje in iztirjevanje dolgov, to je največja nesreča za kmečke ljudi. To so jim pojedeni liberalci naložili, kristijanskih konservativcev sveta dolžnost toraj je: tukaj pomagati — dokler še ni prepozno!

Desterniški.

Veržejski strelci.

O priliki navzočnosti Nj. Veličanstva, našega presvitlega cesarja Franca Jožefa I. v Radgoni dne 9. julija so se naši slovenski Veržejski strelci zelo vrlo in častno obnašali. V paradni opravi in s strogo vojaškim obnašanjem so naredili na vse občinstvo zelo prijeten vtis in so veliko pripomogli k svečanosti in slovesnosti tega nam nepozabljivega dneva. —

Pod vodstvom svojega izurjenega poveljnika, bivšega častnika, stotnika g. A. Pintariča, se je postavil ta oddelek okoli 50 mož pred Radgonskim glavarstvom, ter je služboval Nj. Veličanstvu kot častna kompagnija, kar se mu sme gotovo v posebno čast šteti.

Cesar si je ogledal to častno kompagnijo, ki se mu je zelo dopala, in se razgovarjal s poveljnikom g. Pintaričem in izrazil svoje dopadenje in popolno priznanje s sledečimi besedami:

„Vi ste res zelo lepo opravljeni in kakor vidim celo po vojaško uredjeni. Menda je bila večina strelcev pri vojakihi? Prav dobro izgledate; hvala Vam, tim večja hvala, ker Vas dolga pot ni ovirala, Me tukaj v Radgoni obiskati.

Še enkrat se Vam zahvalim.“

Ko je cesar na levo krilo krdela prišel, še je zopet rekel: „Prav lepo, prav lepo hvala Vam.“

Potem še je več gospodov generalov in štabnih častnikov povpraševalo po obstanku oddelka, o njegovi zastavi, itd. kar so vse po poveljniku g. Pintariči zelo na tanko zvedeli.

Po odhodu Nj. Veličanstva je marširalo to krdelo na prostor, kjer se je vršila konjska razstava in tam ga je Radgonski mestni župan g. Deller v nazočnosti dveh občinskih svetovalecev odkritoglav blizo sledeče nagovoril: „Dovolite mi, da se Vam kmalo tukaj srčno

zahvalim za Vaše sodelovanje pri denešnji nam vsem nepozabljivi svečanosti. Nj. ap. Veličanstvo, naš presvitli cesar, so mi, kar je meni posebno prijetno, blagovolili naročiti, da naj vsemu občinstvu Njihovo zahvalo izrečem za presrečni sprejem, ki se jim je danes tukaj pripravi.

Zahvalim se Vam tedaj v lastnem imenu, zahvalim se Vam kot župan Radgonskega mesta, v imenu okrajnega zastopa in v imenu vsega občinstva za Vaše sodelovanje pri denešnji svečanosti, katero ste Vi tako izvrstno pospeševati pomagali.

Naj nam ta slovesni dan v stalnem spominu ostane.“

Ko so strelci skoz mesto maršili, še jih je mestni župan g. Deller, ki je na balkonu svoje krasno okinčane hiše stal, enkrat pozdravil razkrivši si glavo.

Naši slovenski Veržejski strelci smejo ponosni biti na vspeh, katerega so pri tej priložnosti dosegli, ponosni pa tudi na svojega vodjo, ki je k temu vspehu gotovo veliko pripomogel.

Ob enem pa jih naj priznanje Nj. Veličanstva spodbuja, da bodo skrbeli ne le samo za obstanek, ampak tudi za razširjenje svojega društva in še večjo izurjenost družbenikov.

Gospodarske stvari.

Nekaj o sadjereji.

Ne, da bi umne sadjerejce in kmetovalce učil, le nekaj nasvetov bi povedal in pogrškov omenil, ki sem imel priložnost jih videti pri oskrbovanji sadunosnih dreves. Pisatelji sadjerejskih knjig pišejo prav kot pisatelji ali kot praktikarji se večkrat pogrše; tisti pa, ki berejo, radi ktere točke izpustijo, nevedoč, da so celo važne, in pravijo: saj ni moč vse tako natenko delati.

Kar sem imel priložnost najbolj napočnega videti in kaj ima sploh najslabijih nasledkov, je to, da se drevesa zelo napočno sadé.

Nektere knjige sicer nasvetujejo jame globoke narediti, tem globokeje, čem pustaja je zemlja. To bi bilo dobro, ko bi se tudi primer-no široka izkopala tako, da bi popolno doraslo drevo s koreninami vred prostora imelo. To je pa pri močno rastočih drevesih težko izpeljavno. Ker, kakor se vé pri doraslem drevesu sega krona 4—5 sežnjeva na široko, ter korenine nič manje. Je pa jama le ozka, kakor seženj široko izkopana, ter nasuta z dobro prstjo, tako to vabi korenine na dno, ter ko izpolnijo jamo, se zavijejo v pusto prst in slabi nasledki so tem večji, čem pustaja je zemlja. Tako drevo začne pešati navadno, kedar bi imelo roditi.